आसन्नशौण्डीरमपेतसाध्वसं कृतप्रतीकारमहार्यविक्रमं ।
विलक्ष्य दैत्यं भगवान् सहस्रणीर्जगाद नारायणमादिसूकरं ॥ २१ ॥

ब्रह्मोवाच ॥ एष ते देव देवानामङ्घ्रिमूलमुपेयुषां ।
विप्राणां सौरभेयीणां भूतानामप्यनागसां ॥ २२ ॥
आगस्कृद्भयकृद्दुष्कृदस्मद्राद्धवरो ऽसुरः ।
अन्वेषन्नप्रतिरथो लोकानटति कण्टकः ॥ २३ ॥
मैनं मायाविनं दृप्तं निरङ्कुशमसत्तमं ।
आक्रीड बालवद्देव यथाशीविषमुत्थितं ॥ २४ ॥
न यावदेष वर्धेत स्वां वेलां प्राप्य दारुणः ।
स्वां देव मायामास्थाय तावज्जह्यघमच्युत ॥ २५ ॥
एषा घोरतमा संध्या लोकहृन्नडूकरी प्रभो ।
उपसर्पति सर्वात्मन् सुराणां जयमावह ॥ २६ ॥
अधुनैषो ऽभिजिन्नाम योगो मौहूर्तिको ह्यगात् ।
शिवाय नस्त्वत्सुहृदामाशु निस्तर दुस्तरं ॥ २७ ॥
दिष्ट्या त्वां विहितं मृत्युमयमासादितः स्वयं ।
विक्रम्यैनं मृधे हत्वा लोकानाधेहि शर्मणि ॥ २८ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
तृतीयस्कन्धे हिरण्याक्षवधो नाम
अष्टादशो ऽध्यायः ॥